

Przeprosiny

Świeżo po-
wołana rada
programowa
televizji pu-
blicznej prze-
głosowała si-
ł a m i
c z ł o n k ó w
rządzej koa-

licji uchwałę, nawołującą kie-
rownictwo telewizji do przepro-
szenia widzów za emitowanie
serialu „Boża podszewka”. Film
miał jakoby zranić uczucia kre-
sowiaków w stopniu dotkliwym.
Śmiały ten gest - przepraszanie
odbiorcy dzieła artystycznego,
które się samemu wyprodukowa-
ło i upubliczniło, wielkim głó-
sem dopomina się o ciąg dalszy.
Przede wszystkim należy wre-
szcie zrobić porządek z historią.
Izba Wydawców Książki powin-
na przeprosić cały naród ukra-
iński za opublikowanie zupełnie
nieodpowiedzialnej powieści
znanego nacjonalistycznego ra-
dykała Henryka Sienkiewicza
pt. „Ogniem i mieczem”, gdzie
ów naród figuruje głównie pod
nazwą „czerni”. Dalej - inny pa-
szkwilant, Bolesław Prus, w
krzywym zwierciadle przedsta-
wił cywilizacyjny pochód nie-
mieckich kolonistów, którym ta-
mę położył nieoświecony chłop
polski, niejaki Ślimak. Niem-
com należy się: *Wybaczymy i
prosimy o wybaczenie.* Pocią-

gnąć do odpowiedzialności nale-
żałoby też niejakiego Grottgera
za niekorzystne przedstawianie
oddziałów carskiego imperium
które przywracały porządek w
Priwislinskim Kraju w 1864 r.

To obcy. Ale i domowych
krzywd znalazłoby się co nie-
miara. Literat Borowski Tade-
usz powinien przeprosić „rzeko-
mo zlagrowanych” więźniów
Oświęcimia, bohaterów jego
opowiadań. Jerzy Andrzejewski
- trzy pokolenia polskich licea-
listów, którzy z jego „Popiołu i
diamentu” uczyli się kłamliwej
historii, dotyczącej fundamen-
tów polskiej władzy ludowej. A
Tadeusz Konwicki winien jest
szerzenia niesławy na temat
KOR-owskiej opozycji, którą
schlastał w „Małej Apokalipsie”.

Wybroniłoby się pewnie tylko
drobni poeci liryczni, którzy zdo-
bywali laury w turniejach poe-
tyckich poświęconych urokom
ziemi kłodzkiej oraz wybrzeża
koszalińsko-kołobrzесьkiego. Ze
szczególnym uwzględnieniem
szumu fal i zachodów słońca.
Pozostają czyści jak łąka i w nich
cała nadzieja na moralne odro-
dzenie naszej kultury.

KOT

za

GAZETA POZNAŃSKA

POZWOLENIEM